

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 433/2016
20.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.И., због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 13 К бр. 1154/14 од 21.10.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 63/16 од 22.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Н.С., као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Нишу 13 К бр. 1154/14 од 21.10.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 63/16 од 22.02.2016. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног М.И., на основу члана 423. тачка 1) ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је:

„са окривљенима Д.С. и М.Ј. са умишљајем и у урачунљивом стању у Нишу озбиљним претњама да ће напасти на живот и тело угрозио сигурност оштећеног П.Б. из Н., који обавља послове од јавног значаја у области информисања – новинара и главног и одговорног уредника интернет портала „...“, које претње су код оштећеног изазвале осећај страха, узнемирености и несигурности, те тако:

- окривљени И.М. дана 04.04.2013. године у 09,19 часова, током телефонског разговора око рада ЈКП „Т.“ оштећеном упутио речи претње: „да сте такву ствар објавили у Америци, да ли бисте живи дочекали јутро?“, нашта је оштећени упитао да ли то треба да схвати као претњу, а окривљени му је рекао: „да ви кажете да ја лажем, а ја да вас милујем или мазим, то неће моћи“, након чега је прекинуо везу,

- чиме би извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП у односу на окривљеног М.И. падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 13 К бр. 1154/14 од 21.10.2015. године окривљени М.И., Д.С. и М.Ј. из Н., оглашени су кривим због по једног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су сваком понаособ утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се оне неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Истом пресудом окривљени су обавезани да сваки понаособ плати судски пашал у износима од по 4.000,00 динара, а на име накнаде трошкова кривичног поступка оштећеном износ од 95.625,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 63/16 од 22.02.2016. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 13 К бр. 1154/14 од 21.10.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 63/16 од 22.02.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.И. адв. Н.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 1. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи обе нижестепене пресуде, тако што ће окривљеног М.И. на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП, ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Н.С., је основан.

Основано бранилац окривљеног М.И. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног а по питању да ли је дело за које је окривљени оптужен и означеним правноснажним пресудама оглашен кривим (из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ) кривично дело по закону.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика чини лице које угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на

живот или тело тог лица или њему блиског лица, док је ставом 3. истог члана прописано да ће се учинилац кривичног дела из става 1. казнити затвором ако дело учини, поред осталих, и према лицу које обавља послове од јавног значаја у области информисања у вези са пословима које обавља.

Радња извршења основног облика кривичног дела (став 1) састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност тог лица, што значи да се ради о квалификованој претњи, тј. оној којом се ставља у изглед тачно одређено зло: да ће се напасти на тело или живот пасивног субјекта или њему блиског лица. Претња мора бити озбиљна и конкретна, док се последица одређује субјективно и није потребно да је сигурност и објективно била угрожена.

Према изреци првостепене пресуде окривљени М.И. је оглашен кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ јер је оштећеном упутио речи претње: „да сте такву ствар објавили у Америци, да ли бисте живи дочекали јутро?“, као и „да ви кажете да ја лажем, а ја да вас милујем или мазим, то неће моћи“, након чега је прекинуо везу“.

По оцени Врховног касациониог суда из чињеничног описа радње окривљеног М.И. дате у изреци првостепене пресуде не произлази да је окривљени оштећеном упутио озбиљну и конкретну претњу да ће напасти на живот и тело односно озбиљно му наудити, па стога ни речи: „да сте такву ствар објавили у Америци, да ли би сте живи дочекали јутро?“, по налажењу Врховног касационог суда код оштећеног нису могле створити осећај угрожености. У таквој ситуацији првостепени суд је, по правилној примени кривичног закона морао да донесе ослобађајућу пресуду, па како то није учинио, већ је окривљеног огласио кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ иако се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи нужни за постојање предметног кривичног дела то је првостепеном пресудом, на штету окривљеног повређен кривични закон - члан 439. тачка 1) ЗКП.

С`обзиром на то да другостепени суд није отклонио наведену повреду закона већ је првостепену пресуду потврдио, то је и другостепеном пресудом учињена иста повреда кривичног закона на штету окривљеног.

С`тога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., преиначио првостепену и другостепену пресуду и на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљеног М.И. ослободио од оптужбе за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. тачка 2) ЗКП, те члана 265. став 1. у погледу трошкова кривичног поступка, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.